

▲
DERVIŠ, lavirani tuš, 60x40 cm, 2012. god.

▲
MEVLANA DŽELALUDIN RUMI,
lavirani tuš, 60x40 cm, 2012. god.

▲
MEVLANA DŽELALUDIN RUMI 2,
lavirani tuš, 50x50 cm, 2012. god.

DŽEVDET NIKOČEVIĆ

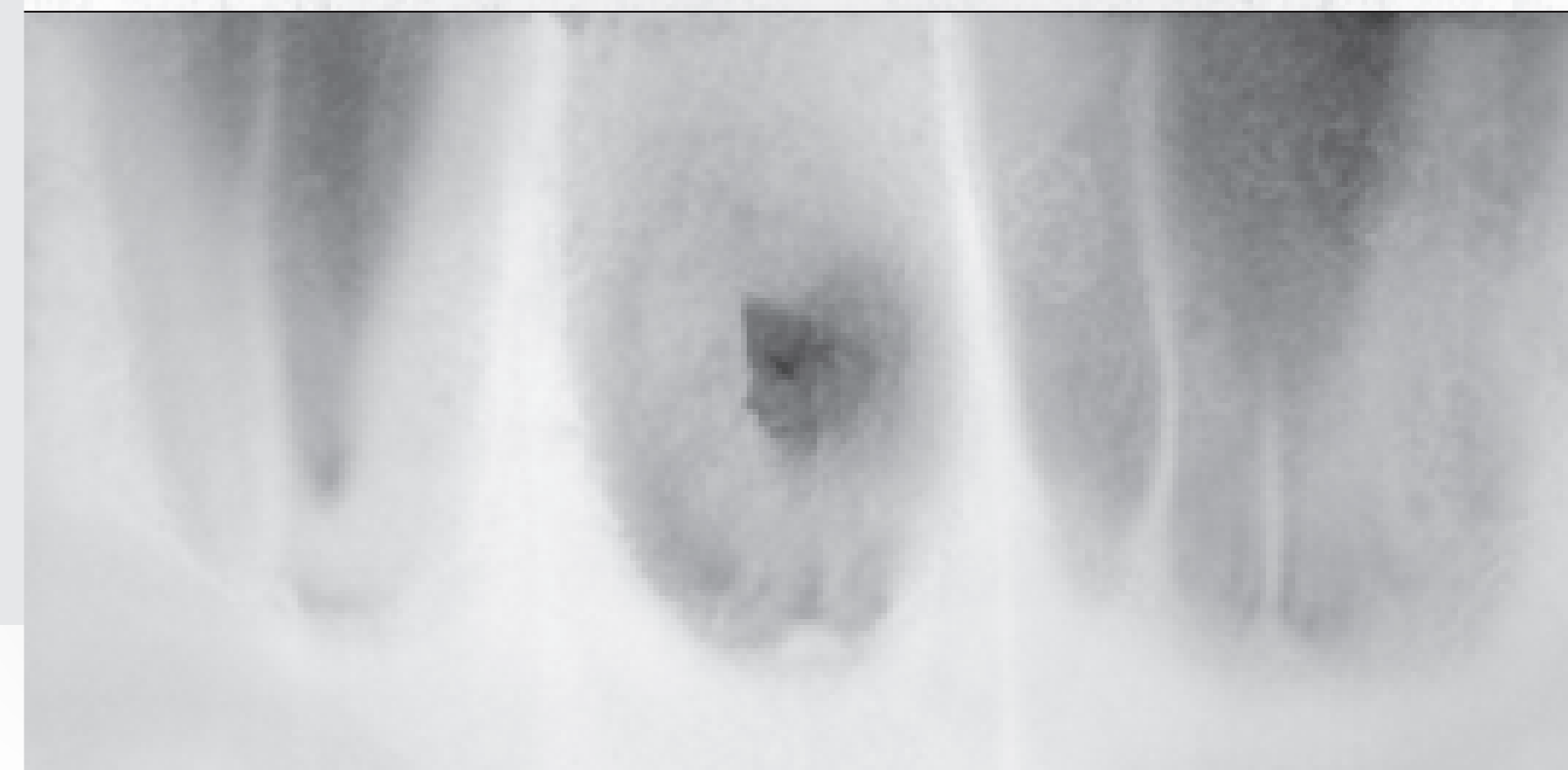
Rođen 26.9.1961. godine u Gusinju, Crna Gora. Završio je Akademiju likovnih umjetnosti i postdiplomske studije na odsjeku Slikarstvo u Sarajevu. Član je Udruženja likovnih umjetnika BiH, Udruženja likovnih umjetnika Sandžaka, Udruženja likovnih umjetnika Crne Gore i Uneskovke internacionalne asocijacije umjetnika. Do sada je izlagao na 22 samostalne i preko 200 grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu (Pariz, Rim, Berlin, Njujork, Istambul, Izmir, Ankara, Ljubljana, Zagreb, Kairo, Aleksandrija, Rijeka, Podgorica...). Učestvovao je na brojnim relevantnim i selektivnim izložbama i često predstavljao Bosnu i Hercegovinu na međunarodnim seminarima i izložbama. Za svoj umjetnički rad je dobio značajan broj nagrada i priznanja. Živi i stvara u Sarajevu.

Adresa: Geteova 6, Sarajevo, Bosna i Hercegovina
Email: dzevdetnik@hotmail.com, Tel.: 00 387 61 554 580

Izdavač: Gradska galerija Bihać, www.ggbihac.ba • Za izdavača: Adnan Dupanović
Štampa: GRAFIČAR Bihać • Tiraž: 300 primjeraka

Gradska Galerija Bihać

DŽEVDET NIKOČEVIĆ DODIRI DUHOVNOSTI

23.10 – 6.11. 2012.

Zapis o umjetnosti Dževdeta Nikočevića

OD MATERIJALNOSTI BOJE DO DUHOVNOSTI CRTEŽA

Dževdet Nikočević je u svoj stvaralački postupak ugradio snažan intelektualni naboj, naboj koji se razbokorio u svijest o boji kao bitnom gradbenom faktoru u likovnom stvaralačkom postupku, boji kao subjektu slike, kao univerzumu u kojem slika i može doći do svoga umjetničkog utjelovljenja. Boja je materija slike, ali i supstanca duhovnog: materijalno i duhovno vode međusobni unutarnji dijalog u kojem supstanca duhovnog uvodi u stvaralački postupak umjetnikovu iskustvenost i njegovu spoznaju svijeta, ali i nemira koje proizvode to spoznajno bogatstvo. Tim elementima pročišćava se magmatska nesređenost materijalnog, dovodi do značenjskog reda, ali i do onih svjetlosnih fluksova kojima se postiže još jedan stepen pročišćavanja, oslobađajući energiju poetskog kao kvintesenciju stvaralačkog. Složen je to proces koji se odvija u nutrinu umjetnikova bića i kondenzira se u intelektualnu moć koja omogućuje procese stvaranja novog i odvažnost da se u svijet realnog uvede drugačiji red, red umjetnikove proživljenosti, njegove iskustvenosti i spoznaje o svijetu koji, svojom nesređenošću, nagrizava ono čovječno, a čijem je spasenju čovjek – umjetnik i posvećen! To i jeste razlog njegovog poslanja u svijet pukih realiteta. I sve to treba da se nađe u kozmosu boje!

Boja je protok ideja, dinamika unutarnjeg koje se očituje u intenzitetu bojenog pigmenta što zrači iz okvira slike, iz njene mentalne usredsređenosti.

Sve to čini osebnost njegovog postupka i osobenost kojom se Dževdet Nikočević isticao na kolektivnim izložbama Udruženja likovnih umjetnosti Bosne i Hercegovine. Posebno se to očitivalo na njegovim eksponatima iz kojih je zračila žuta boja osobenog pigmenta, pigmenta koji je treperio na retini onoga koji bi se našao pred njegovom slikom. Očitivalo se u tom

treperenju ono impresivno, ezoterično, ali i silina ekspresije, otvaranja ezoteričnog prema svijetu koji je tražio u njegovoj slici svoje osmišljenje. Slika mu je nudila svoje uzbuđenje, ali i svoje semantičko usredsređenje.

Stajao sam pred tim njegovim slikama, osluškivao njihov unutarnji romor, ponekad i nesposoban da razumijem to romorenje, ali mi je bilo dovoljno da se podajem onom duhu Istoka koji je bio sveden u izražajnost istočnjačkog "zena". Obujmljivalo me je upravo ono ezoterično koje se oslobađalo iz intenziteta bojenog pigmenta koji je zračilo sa njegove slike.

Dževdet Nikočević je stvaralac koji stvara u tišini. Tišina je medij u koji smješta svoju inspiraciju, oslobođenu bilo kakvog nanosa deskriptivnog, bez oslona na narativni sloj koji bi umjetnika izvodio izvan prostora slike. U tišini je pronalazio svoje stvaralačko sopstvo koje je htjelo samo sebi da pripada, da ima svoju vlastitu stazu kojom bi se kretao ka stvaralačkom usponu, tragao za svojom unutarnjom slobodom. On nije eksperimentator, ali jeste tragalac za onim što samo njemu pripada. Eksperiment i traganje za sopstvom su dva nepomirljiva prostora. On ne osvaja nove prostore, on oblikuje samo novu ili drugačiju sintaksu koja se ne može slijediti i, zbog toga, on nikada neće biti u situaciji da oformljuje svoje sljedbenike. On ostaje sam! I neponovljiv! Njegovo ime postaje amblem njegova djela. Istina, on, ponekad, zna da svoju inspiraciju svede i u okviru "već viđenog", da predmetnom dozvoli da uđe u njegov imaginativni prostor, da stvara sliku po mjeri "drugih", ali to su trenuci kada poželi da iziđe iz svoga svemira i da povede prijatan dijalog sa predmetnim za koji je vezan nekim razlogom kojem može udovoljiti svojim temeljitim poznavanjem tehničke strane građenja slike!

Ali – to su trenuci stvaralačkog opuštanja ili akumuliranja energija za nova traganja u prostoru prepoznavanja svoga stvaralačkog sopstva. Na ovakvu pomisao nas navodi nova stvaralačka etapa kojoj se, sa već ustaljenim unutarnjim predavanjima, posvetio Dževdet Nikočević.

Poduhvat graniči sa magičnim: odlučio se da u nečemu, davno kodificiranom, pokuša pronaći nove iskazne mogućnosti. Riječ je o – crtežu.

Crtež i linija su, činilo se, odavno kodificirani i u tom prostoru nemoguće je bilo što učiniti da se u tu kodifikaciju ugradi nešto novo. Pitanja slijede jedna za drugim: zašto je posegnuo za izmjenom naše percepcije crteža i šta je to novo što bi on htio ugraditi u crtež?

Na prvo pitanje je nešto lagodnije odgovoriti. Crtež je primarni govor svega što bi se htjelo predočiti. On nema posrednika. I upravo to odsustvo posrednika bi Dževdet Nikočević htio očuvati. I dokučiti iskon govora. Crtež je nešto poput našeg imena.

Ali – klasični crtež ocrtava. On čovjekov interes svodi u rubni prostor, na epidermalni sloj predmetnosti. Središnji prostor ostaje čist. Ali čovjek ne pristaje na to i on "čisti prostor" ispunjava svojim iskustvom, iskustvom koje je vezano za protežnost linije. Slikar za takav čin traži posrednika. Glavni posrednik je – boja i njene modelacije. Ambicije Dževdeta Nikočevića su, rekli smo – težnja da se odstrani posredništvo i našao se u situaciji da uzvikne, poput Albeta Đakometija: "Vidio sam prazninu". Akcenatski udar značenja je u ovom uzviku na riječi "vidio". I desilo se čudo – crtež je rastvorio svoju prirodu ocrtavanja u puninu sopstvenog sadržaja, krenuo u oslikavanje sebe kao modela, kao kozmološke punine. Crtež se preselio iz svoga

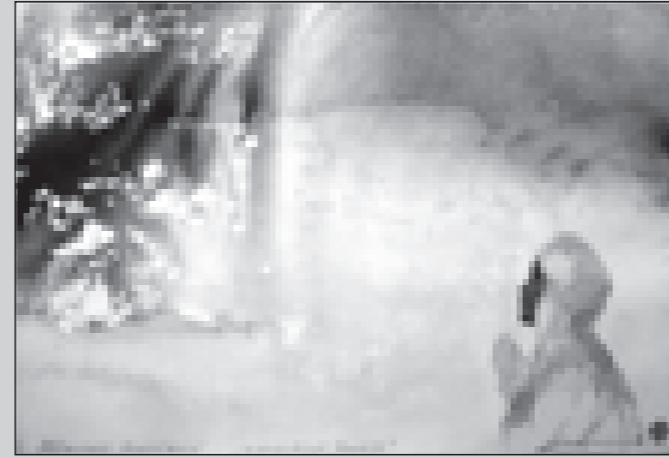
stanja obruba i postao pjega svoje sopstvene egzistencije! U pjegi je crtež prepoznao sebe kao puninu, nasuprot praznini kojom se legitimirao kao opstojnost! Crtež – pjega oblikuje svoju egzistenciju i, odjednom, počinje voditi dijalog sa pozadinom na kojoj je "objektivirao" svoju egzistenciju. Taj dijalog je živ, pun dinamičnih odnosa, unutarnje ustreptalosti, pozadina je prostor u kojem crtež – pjega "objektivira" svoju egzistenciju u vidu vizualne senzacije i otkrivenog još jednog polja koje se može ispuniti izvornom stvaralačkom imaginacijom jednog slikara i da, još jednom, potvrdi svoj stvaralački legitimitet, svoju stvaralačku osobnost. A u sivom tonu, koji nije boja, poprma čvrstinu objektiviteta nove likovne stvarnosti, nove istine svijeta koji se opredmećuje u fluidnosti nematerijalnog, ali prožetog istinom o opstojnosti svijeta u svojoj značenjskoj punini, koji se do tada skrivao od imaginativnih prodora likovne uobrazilje. I tu svoju puninu iskazuje magijom opstojnosti i lirskim fluidom koji zrači sa svakog od crteža – pjega Dževdeta Nikočevića.

Ovaj ciklus crteža nosi upečatljiv naziv "Dodiri duhovnosti", čije smo dejstvo imali priliku doživjeti na izložbi koja je organizirana u maju ove godine u sarajevskoj galeriji Collegium artisticum. Kustosica Branka Vujanović je, tom prilikom, zapisala: "Sučeljavanjem svjetlosti i tame, apstraktne forme i nagovještaja realnog, minucioznosti i uloge slučaja u nastajanju formi, Dževdet Nikočević istražuje likovnost crteža koja se u potpunosti oslobađa racionalnosti linije".

To je govor novoga!

Sarajevo, 29. 9. 2012.
Vojislav Vujanović

DODIR DUHOVNOSTI,
lavirani tuš, 60x80 cm,
2012. god. ▶

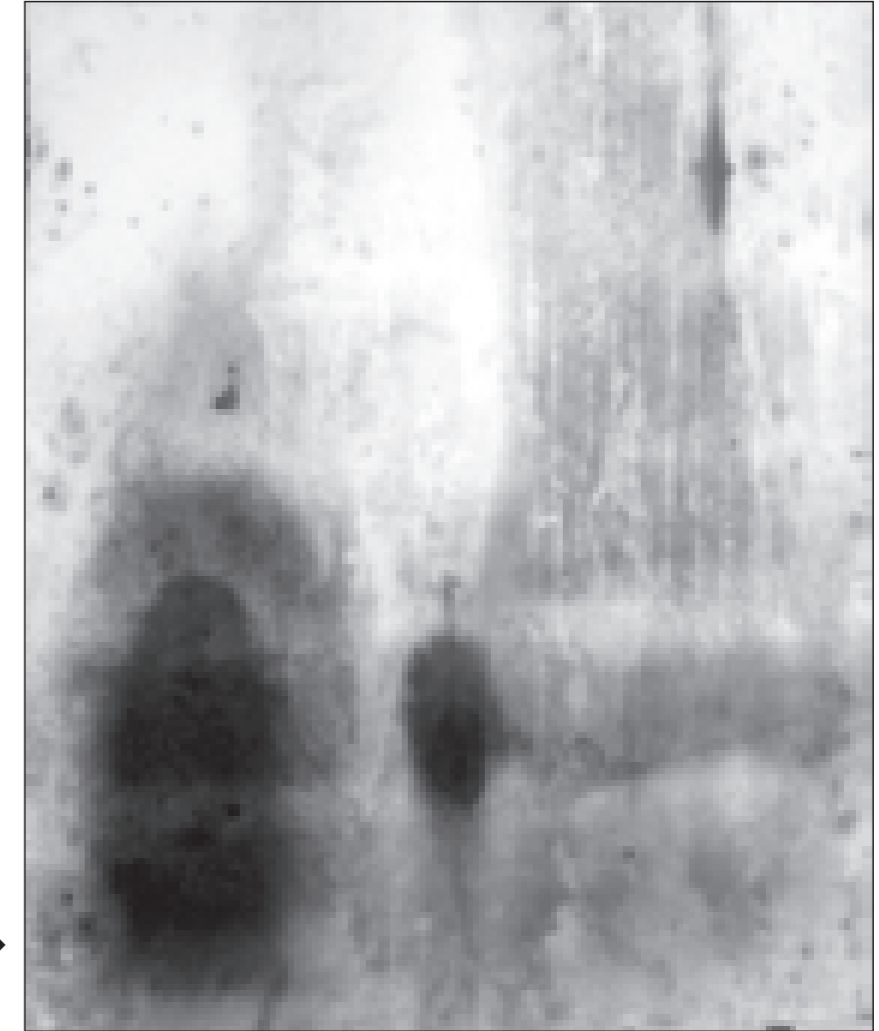
DODIR DUHOVNOSTI 2,
lavirani tuš, 50x70 cm,
2012. god. ▶

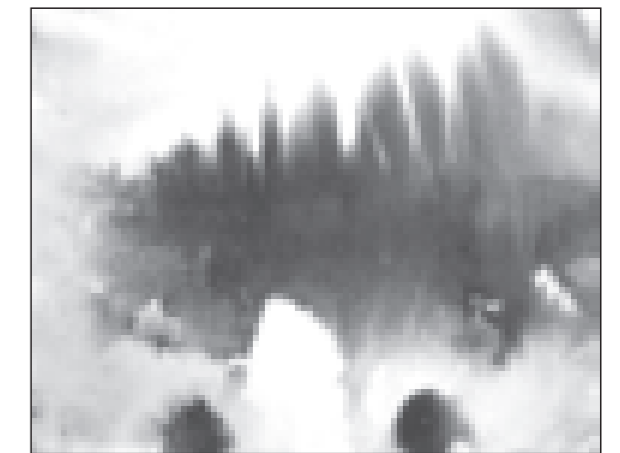
DODIR DUHOVNOSTI 3,
lavirani tuš, 40x80 cm,
2012. god. ▶

ODLAZAK, ▶
lavirani tuš,
80x60 cm,
2012. god.

▶
MELEKI, lavirani tuš, 60x70 cm, 2012. god.

▶
STOLAC, lavirani tuš, 52x52 cm, 2012. god.